

ALBERT ENGSTRÖM 1912

SPORT och SPE

STOCKHOLM 1912

Rbv
(m)

PRIS 75 ÖRE

SVERIGE GENOM KONSTNÄRS-ÖGON

AF CARL G. LAURIN
Häft. kr. 3:25; i klotb. kr. 4:50. Med 38 illustr., däraf 23 i färgtryck.
I text och bilder ett praktverk!
Finnes i hvarje bokhandel. Även tysk, fransk och engelsk upplaga.
Den bästa present till utländska vänner!

KIKARE

Specialmodeller för olympiska spelen från kr. 10: — pr st.
NUMA DRÖTTNINGGATAN 27
GÖTGATAN 21

För sommarnöjet:
Hängmattor, Hvilstolar, Simdynor, Simbyxor, Kanoter, Roddbåtar, Åror, Skjutkäppar, fullständig Turistutrustning, Fyrverkeripjeser m. m.

Begär sommarpriskuranten från
Mauritz Widforss' H. A. B. Klarabergsgatan 31 STOCKHOLM
Kungl. Hofleverantör.
Filialer: Drottninggatan 88 & Stadsgården 2.

Olympiska Spelens enda officiella

Festmärke.

Tillverkas på uppdrag af Olympiska Spelens kommitté. Pris i kontr. silver kr. 1:50.

Bör bäras af alla.

Försäljes i de flesta affärer samt direkt från tillverkarna.

ÖSTBERG & LENHARDTSONS AKTIEBOLAG
LILJEHOLMEN.

Charles Backman

Generalagent
för alla slags Europeiska
Viner & Spirituosa.

Endast
Första klass firmor
Representeras!

Välplacerade medagenter
antagas.

STOCKHOLM
Riks- 345. Allm. 63 50.

Världens förnämsta Präcisions-Fickur.

Använd alltid våra **Kontrollkranar** för servering af

Mineralvatten och Läskedrycker.

- - Absolut jämn temperatur. - -

Ringa isåtgång. - Säker kontroll.

Begär katalogen som sändes gratis och franco från

Metallfabr. Aktiebolaget Kontrollkranen

Kontor & fabrik: Sundbyberg.

Utställning: Centralpalatset, Stockholm.

Riks- & Allm. Tel.

Förste gästen: — Hur sjutton kan du stå här så lugn?
Andre gästen: — Jo, jag har redan fått en nubbe af **Reymerholms Gamla Aquavit.**

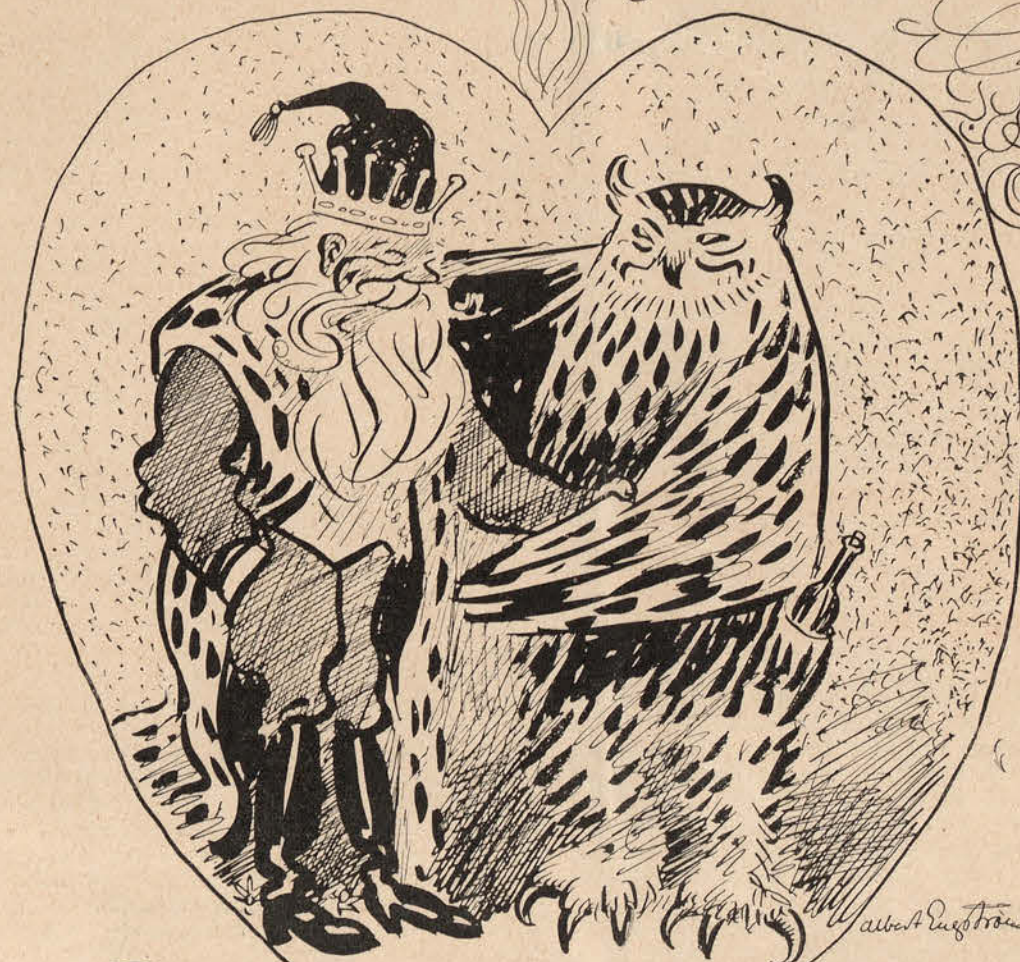
Viking-fickur

för damer och herrar, gå rätt i köld och värme. Verket är matematiskt konstrueradt. Eleganta boetter af guld, silver och nickel. Bese prof hos **urmakaren**, som säljer Vikinguren un-
::: der flerårig garanti ::: ::

Sveriges Urmakare A.-B.
Stockholm C. 1.

SPORT OCH SPÖE

utgifven af
Söndagsnisse - Strix eller
Strix - Söndagsnisse

OLYMPISKA SPELEN

1912

E. LUNDQUISTS BOKFÖRLAG
(I DISTRIBUTION)

KLICHÉERNA FRÅN WARNER SILFVERSPARRES
NYA GRAFISKA AKTIEBOLAG

TRYCKT HOS P. PALMQUISTS AKTIEBOLAG
STOCKHOLM 1912.

STOCKHOLMS STADS-
ARKIVS BIBLIOTEK

2 JUL 1975

Rbv 1

Överste Balck. Vinterporträtt.

SPORT.

Från min tidigaste barndom har jag älskat sport i alla former. Och när jag växte till och upptäckte att jag hade muskler som fungerade oklanderligt, växte också själfstilliten och jag deltog entusiastiskt i slagsmålen som arrangerades mellan byalagen.

Vi slogos vanligtvis om flickor, men nästan lika ofta på grund af olika uppfattning om den gudomliga rättvisans ingripande i bondtolvva. Vi slogos med snusdosor i skenet från månen som hällde ut sin mystiska mjölk i bygatorna medan kornknarrarne spelade i ångarnas doftande gräs. En och annan gång skar en knif sin glänsande blixtfåra genom dunklet. Vi märkte hvarandra, skuro upp mungipor, ändrade om näsor, lossade örlappar och dagen efter voro medicinmännen sysselsatta med nål och tråd, sydde ihop kinder och satte fast lossnade skalper, träcklade ihop läppar och fäste solbrynta öron ungefär där de suttit förut.

Grottmänniskoinstinkter väcktes, lifvet sjöng urtidsånger, vilda och galna melodier i våra friska kroppar och när man i raseri vältrade sig i dikenas hundkaksskogar och sökte efter hvarandras strupar med tänderna — medan flickan stod och vändade på segraren i lönnarnes skugga, då lefde man, och jag tackar lifvets herre att jag icke blef en liten blek herrgårdsfröken med sybåge och blåådrade tinnigar.

Den af mina läsare som erinrar sig slagfältens utseende dagen efter Gravelotte eller Sedan kan göra sig en föreställning om hur det såg ut i bygatorna på söndagsmorgnarna, ty vi slogos hälst på lördagskvällarne, sedan hälgen gått in. Framtänder, hårtofsar, bitar af mässingskedjor, trasor som förr varit kläder, stöfveldinor och röda stänk i vägdammet, knappar, blyddaggar, mösskärmar, gårdsgårdsstörar betecknade vår framfart.

Detta var verkliga sport. Det fanns ingen muskel som icke fick sin ordentliga träning, massage, utveckling. Och det är i den sportens tecken vi skola segra, om vi bli anfallna, det gud förbjude. Den sunda vildhet som en svänskan utveckla då han blir anfallen, är så ståtligt vacker och effektiv, primitiv,

explossiv, att vi kunna känna oss ganska lugna, när det en gång gäller.

»När jag blef soldat» som tyskarne säga, alltså när jag exercerade beväring slog jag mig på dragkamp i denna sports enklaste form, fingerkroken. Jag besegrade hela mitt kompani och tillkallades alltid då någon bjässe från andra kompanier kom och utmanade i tältgatan.

Endast en gång fann jag min öfverman i ett kronvrak, en skomakare från Öland som firade sin midsommar på lägerplatsen. Han hade gått hela dagen och skrutit vidt och bredt om sin öfvervinnelighet. Jag efterskickades och kom till platsen stolt och själfmedveten, hvisslande och egenkär — hundra segrars lagrar skuggade min pannlugg.

Skomakaren fixerade mig och spottade föraktfullt ut ett halft kilo Jönköpings matsnus farligt nära mina kommissbyxor. Så planterade han sina stöfvelklackar i fosterjorden och sträckte fram ett monstrum till långfinger, svart, beckigt och afskräckande. Jag högg i, kände mig för, började sakta och klämde till med hela min styrka. Men det var som att försöka draga en förtöjningsring ur en stenkaj. Skomakarens långfinger kunde inte böjas, ty det var växt i krok och saknade leder. Tack vare denna abnormitet hade skomakaren blifvit smått förmögen — efter landtliga begrepp — på vadslagning om fingerkrok, oberäknadt de otaliga kaffegökar hans ständiga segrar inbrakte honom.

Jag fick honom inte ur fläcken. Han stod fast, rotad i jorden, som *Meta* i det klassiska Stadion och jag fick den föreställningen att hans klackar slutade i jordens medelpunkt.

Men jag genomskådade humbugen och ville dra med vänster hand.

Det ville inte skomakaren.

Det utspann sig en diskussion med vår dialog som sprängbräde — — — och efter några sekunder voro vi omgifna af öläningar, vilda sjömanspojkar på hvilka vapenrockar lössen gingo i rader och processioner. Men Vedbopojkarna, till hvilka jag hörde, voro heller inga mesar. Slagsmålet började.

Man lopp dit. Stamsoldaterna, gamla indelta bönder med torp och gula polissonger, och unga jättar med axlar som Atlas, folk från alla härader i Småland lupor dit för att njuta, beskåda och kritisera Öläningarnes kamp med Vedbopojkarna.

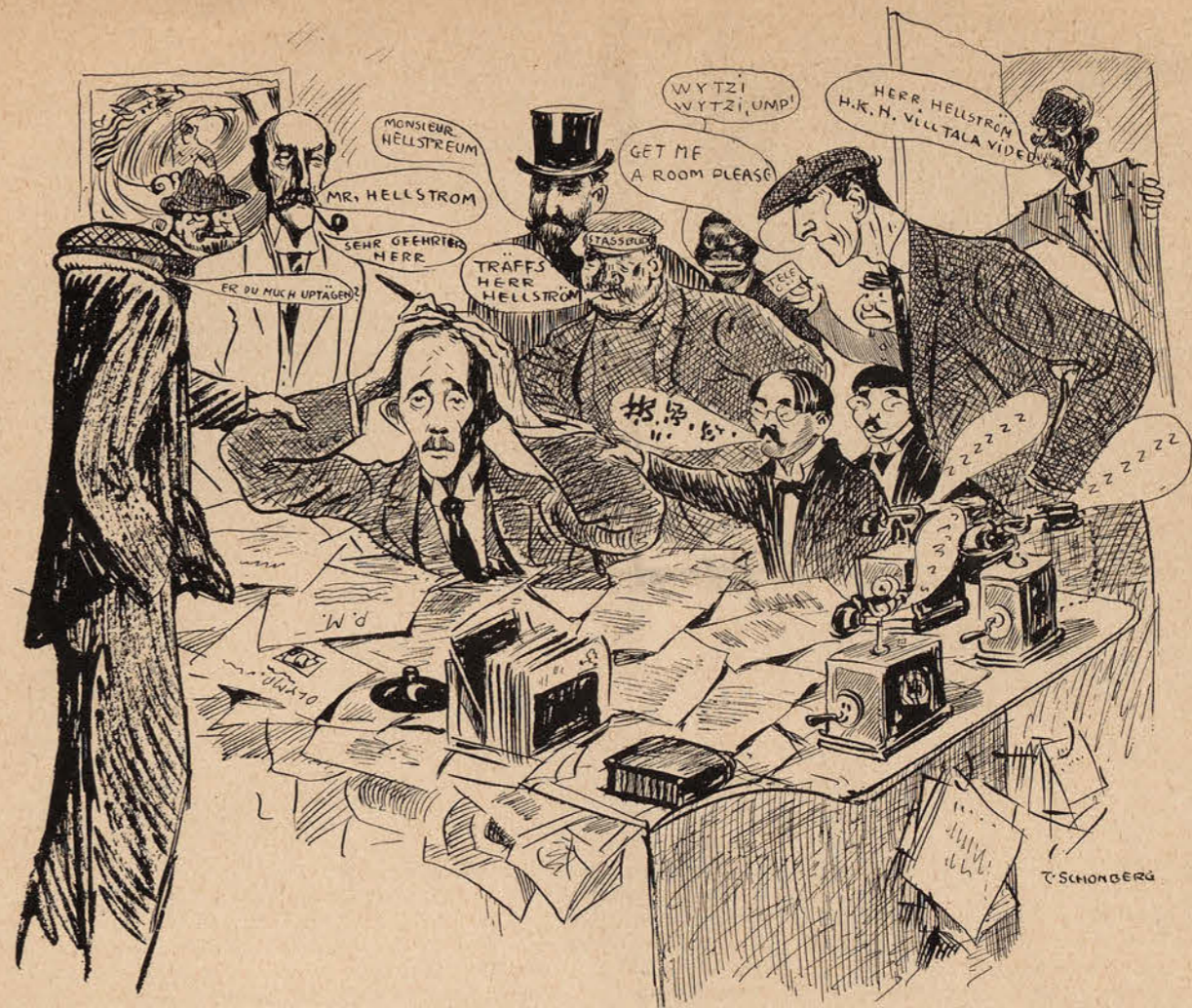
Och det blef ett slagsmål — — —

— Akta er! Bort med knifvarne! Rent spel! ljud det, och skriken återskallade i alla tältgatorna. Befålet kom, feta kaptener och gråa majorer och unga och gamla löjtnanter. De kommo direkt från sin fästmiddag med tidningarne däna af vin, somliga med cigarren i mungipan och utan sidogevär. Det gick gemytligt till på den tiden. Där fanns ingen i vår nuvarande mening modern officer, men det fanns trohjärtade, tappra, naiva själar bland dem, män som älskade och kände sin tropp och deltog i individernas privata sorger och bekymmer. Det var kärleken till torfvan, den egna jordkokan som då var vårt försvars grundval. Och det kanske inte var så dumt som tanke. Carl XI var ingen dum karl. Hans idé vaknar kanhända till lif en gång till i modernare form.

Men till slagsmålet.

Hvad kan ett befäl med punschmagar invärka på ett par hundra unga bärsärkar med ansiktena hvita af vrede och brännvin? Knifvarne kommo fram, muskler spändes, man slogs som man slåss i ungdomens vär.

En lång mager Öläning som ansåg mig som stridens upphofsman fast jag bara framhållit att det inte

Generalsekreteraren Kr. Hellström i sitt arbete.

Teckning af T. Schonberg.

var fair play, att skomakaren kom fram med ett krokväxt långfinger, störtade sig öfver mig. Hans väldiga näfvar skymde himlahalvvet och jag slog till i hans maggrop så att han vek sig som en fällknif. Han låg där kvidande i dammet och hans kamrater som voro i slagsmål hvar och en på sitt håll, sargade hans bruna kinder med sina klackar.

Jag greps af stridens yra, slog ihop händer och klackar och störtade mig öfver närmaste man. Jag hade på den tiden ingen slagsmålsteknik. Jag visste icke att man ej bör använda händerna som släggor utan som stötvapen. Jag slog blindt i högen och såg blod och mörker framför ögonen, och stundom kom en ljuf matthet öfver mig som alltid, då ens sinnen bringas i öfverraskande och plötslig funktion.

Det var en trängsel — — — och jag tyckte mig flyta på ytan af människohafvet. Jag kände icke marken på flera sekunder ibland, och mina armar rörde sig automatiskt och jag såg blod och stirrande ögon med fasa i.

Och rätt som det var låg jag med blödande läppar och blödande näsa och andades in damm och sand, medan man brottades på min rygg, satte in järnskodda klackar i mitt bakhufvud. Och öfver mig gick en underbar vind fylld af småländska svordomar, skrik, stänkningar, hväsningar.

Men jag svimmade icke, fast bondsulorna bearbetade min rygg. Jag grep om närmaste benpar och

drog mig upp och började slåss igen, slogs med afsikt att mörda, planlöst och dumt, men slaktlukten och svettlukten omkring mig gjorde mig galen.

Och plötsligt stod jag ansikte mot ansikte med korporal Storm, min halftroppechef.

— Å han inte klok, Engström. Kapten kommer! Stopp näfva' i böxflikerna å ge sej härifrån, för han blir stort olöckeli!

Jag vaknade till besinning och trängde mig ut ur den klump af svettiga kroppar, ben och knytnäfvar, af hvilken jag hittills varit en beståndsdel. Blodet rann från min näsa och mina läppar och jag gick med hoppande steg och bevarade slagsmålet tummel och passion i min hjärna.

Kaptenen stod framför mig. Han var fet och godmodig och hans ögon strålade ut välvilja.

Han sade under det jag knöt näfvarne och neg på bondmanér: — Inte skall kandidaten vara med om sånt här! Inte ska man slåss, inte!

Och med ens stod situationen klar för mig! — Ska man inte slåss? Det är väl därför vi går i noggrann marsch några timmar om dagen! Det är väl därför vi ä här! Just för att lära oss slåss!

Och min ilska rann öfver. Tärarne kommo i kaskader och jag svor och uppfann nya eder och skulle kanske ha begått dumheter om inte den hyggelige kaptenen tagit mig i axeln och med en vacker blick sagt: — Se så, kandidaten, seså, seså, kom i stället

Beställ Edra trycksaker hos
Telef: Allm. 160. 44 96. Riks 4 87

Palmquists Aktiebolag

St. Badstugatan 1, Stockholm

Utför allt slags BOKTRYCK

Stort urval Ryska stilar

Fotboll.

Teckning af T. Schonberg.

Den gamla damen: Kom Johansson så går vi, annars kanske vi bli stämda som vittnen.

och åt middag hos oss i mässen och dansa, för vi ska ha bal i kväll.

Jag var afväpnad — och under vårt resonemang hade ett kompani stamsoldater ränsat valplatsen. Ölänningarna drefvos in i sin barack och Vedbopojkarne fingo portförbud.

Och på kvällen dansade jag med sköna fruar och förde min kropp i ädla och harmoniska rörelser och drack champagne och kognaksgrogg — ty whisky fanns inte på den tiden.

Tror ni inte att detta var sport?

Det var sport och jag beklagar endast, att jag inte fick tillräckligt många tillfällen till träning. I så fall skulle jag just nu, i kväll, varit en fruktansvärd motståndare.

När jag blef äldre, tog jag lektioner i boxning. Jag slogs tillsammans med en kamrat för Cronholm och fick lära mig sätta in min kroppstyngd i slaget. En kväll i Stockholm ville Gud låta mig visa hvad jag kunde. Jag blef anfallen på Norrmalmstorg och svarade med, mitt favoritslag, swing to the jaw. Mannen som fick slaget lämnade fosterjorden med fötterna och kom ner med stormen först. Det blef folksamling, polis, panik. Jag presenterade mig för polisen och har sedan inte hört af saken. Men om läsaren någon gång möter en välklädd herre som saknar haka — så är det den.

Sedermera piskade jag upp två af mina drängar. En var sjöman och slagskämpe med erfarenhet från hamnar från Melbourne och jorden rundt till San Francisco. Men då han ville dra knif svimmade han efter en swing. Jag har sällan träffat en höfligare man.

Den andra drängen var bara 25 år, en yngling som stöp med det samma. Utan vidare spisning. Han har nu en humanare men dummare husbonde.

Hvarför jag berättar detta?! Jo, Mitt herrskap,

dessa upplysningar äro lika goda som en F-båt och bättre än varningsord. Grisslehamn är en viktig punkt, strategiskt viktig, och det är med tanke på försvaret som jag bosatt mig här för att ta emot första knuffen.

Jag inbillar mig att tsaren, då han läser det här och förstår, hvilken ilska jag kan utveckla, betänker sig två gånger minst, innan han skickar hit folk för att eröfra oss. Just nu sänder jag en hälsning till Finland och det goda ryska folket, till deras målare och skaldar och vetenskapsmän, till deras förnämna, kulturellt goda män. Jag sänder härmed en hälsning till Artsehibascheff, Andrejeff och Gorki och Ssologub. När dessa mäns litteratur blir översatt till svenska på allvar, komma vi att bli goda vänner och förstå hvarandra.

Jag anser det vara konstnärernas och skaldernas högsta uppgift att mäkla fred. Vi ha större förutsättningar än politici. Därför att vi äro hederliga. Vi kunna slita ut vårt blödande hjärta ur bröstet och skänka det till en kamrat. Han blir röd om händerna och svimmar kanske, då han kysser hjärtat, men han bör svimma af glädje. Alla mina ärliga konstnärskamrater, ingen nämnd, och ingen glömd, böra förstå mig just nu.

Det är lustigt att sitta här nere i ateljén när dyningen smäller mot bergen och önska godt åt alla goda människor. Jag är glad att jag fått tillfälle att säga detta.

Egäntligen skulle jag ha skrivit om sport — och det har jag ju delvis gjort — men jag har glömt kulstötning och Maratonlopp och häcklöpning och spjutkastning.

Nyss red jag på min Islandshäst, kariär. Det är under inflytande af denna ridts minne som jag är på godt humör och undertecknar mitt ärliga namn —

Albert Engström.

Olympia-Cigarren ger den högsta valuta tobak kan ge för 15 öre. Special-cigarr för **HUGO LUNDGREN'S CIGARRIMPORT**, 19 Stureplan (Hörnet af Kungsgatan).

Riks-Telef. 26 13, 125 95.

Allm. Tel. 74 02, 47 41.

Teckning af N. Ringström.

När Stockholm var ungt.

De första Olympiska Spelen.

SPE.

ust nu är det 32 gr. i den lykta vid Lilla Vattugatan, Klara församling, stockholm N., där jag sitter och redigerar detta förträffliga nummer utgifvet af Sveriges Skämttidningar. Buga dig, o Strix, för denna premiärkomplimang! Genom mina öppna fönster hör jag gatans bulder och den eviga musiken från Dalaföreningens lokal strax bredvid. Tirum tira li la tirum li la och om 20

minuter kommer en pojke för att hämta manuskript till en sida eller en half. Bäste Albert, jag är viss på att öfver Grisslehamn blåser hafvets vind svalkande och skön med doft af tång och allt det där som finns i den moderna strand- och hafsljyriken...

Dammet stiger från gatan, vagnarna dåna och tirum tili la tirum tiri.

Staden är full af unga sportmän, unga män, med smidiga vackra kroppar, men hvilkas ansikten icke tillhöra de absolut intelligentaste på jorden.

Sport — jag minns: För 20 år sedan gjorde jag en söndag en promenad till Drottningholm, som då var ett värdshus som nu är nedbrunnet. I mitt sällskap var en ung man som var rätt fet, hvilket gjorde, att vi ofta hvilade vid dikesrenen. Vi lägo på ryggen i det höga sommargräset och stirrade mot den blå himlen och frågade oss själfva hvarför vi egentligen gett oss ut en så varm dag. Dammet stod som en rök i vägkröken och ur den röken framträdde så småningom en underlig skepnad. Det var en ung man, klädd i korta, hvita byxor och tröja, som kom löpande. Han tränade. Min vän som låg i gräset, flög upp och innan jag hann hindra det, hade han kastat sig öfver löparen, slagit ikull honom och höll honom tryckt mot landsvägen allt under det han skrek:

— Det är en som rymt från Konradsberg! Kom hit och hjälp mig att hålla honom!

Det var för 20 år sedan. Sporten var barn här i landet, i dessa dagar är rymligen från Konradsberg landets herre och härskare.

Har sporten någon betydelse? Ja, i England där man öfvar sin kropp hela sitt lif, där man leker ända in i gubbåren och där hvarje man — om han är en man — behåller sitt gosselyne lifvet igenom.

Svensken är bekväm. Vid 25 år slutar han sporta — om han någonsin gjort det — och blir på några år så tjock och fet som han är.

Men sporten bör drivas med måtta. Att springa 4 mil kan måhända vara bra för den som känner på sig att han måste göra det, men att efteråt bäras hem i en bår är icke vidare klädsamt för en gentleman, som är mån om sitt anseende.

När jag för några år sedan tog Idrottsmärket i guld* tränade jag aldrig på 10,000 meter. Jag hade ingen lust. Men så en kväll sprang jag loppet på 22 min.**). Jag menar därmed att många äro sportmän utan att veta det.

För några år sedan brukade några vänner till

* Lögn.

** Rekordet är 31 min.

Korrekturläsarens anm.

Korrekturläsarens anm.

mig träna litet med kast och löpning på Ladugårdsgärdet. Efter en månads dagligt arbete, kastade de spjut 23 meter med högra handen och 17 med vänster. De voro mycket stolta öfver dessa kast. Ända tills att något hände. En dag kom en ung målare, som var smal och klen och blodfattig och aldrig sett eller tagit i ett spjut, han kom af en händelse ut till Gärdet. Man bad honom försöka. Han tog spjutet och utan sats kastade han det 28 meter, 5 meter längre än alla de andra. Jag var själf närvarande och såg bragden och sedan dess tror jag inte på att den som har ett rekord är den starkaste och bäste.

Men en man bör vara hemma i alla kroppens färdigheter utan att sätta rekord. Man bör kunna allt utan att vara akrobat. Jag kommer just nu ihåg en historia som på sätt och vis är belysande ehuru den icke håller sig på sportområdet.

Historien berättades en afton af Albert Lindström, Rikards fader, ungefär så här:

— Jag har lärt mig mycket här i världen på de öfver 50 år jag lefvat. Jag kan en hel del, som beredd både mig själf och andra glädje. Men en enda liten sak har jag aldrig kunnat lära mig: jag kan inte hvissla.

Som pojke var jag mycket ledsen öfver denna lucka i mina talanger. Jag gick ensam för mig själf och formade munnen på det mest underliga sätt, andades in och andades ut — men omöjligt. Jag låg vaknen om nätterna och arbetade, men inte ett ljud kom öfver mina läppar. Min barndom förbittrades af denna fatala brist i mina talanger — men ären gingo och jag fann att man kan lefva ett godt och lyckligt lif och få rätt begåfvade barn utan att hvissla. Här-omdagen inträffade dock en händelse som gjorde mig öfvertygad om, att det vi icke kunna, är af större vikt än det vi kunna. Jag kom gående genom Kungsträdgården på väg till Jakobs kyrka. Alldeles vid planteringen kring Karl XIII:s staty stod en äldre ensam dam som såg mycket bekymrad ut. Hon kom fram till mig och sade i upprörd ton:

— Snälla herrn, skulle herrn vilja vara så god och hvissla på min hund. Han har sprungit in i planteringen och jag kan inte få honom därifrån.

Jag tänkte: detta är ett försåt af Försynen, som vill roa sig på min bekostnad. Försynen har händelsevis ingenting att göra, Försynen skickar denna gamla dam i min väg för att fördrifva tiden tills något allvarligt inträffar.

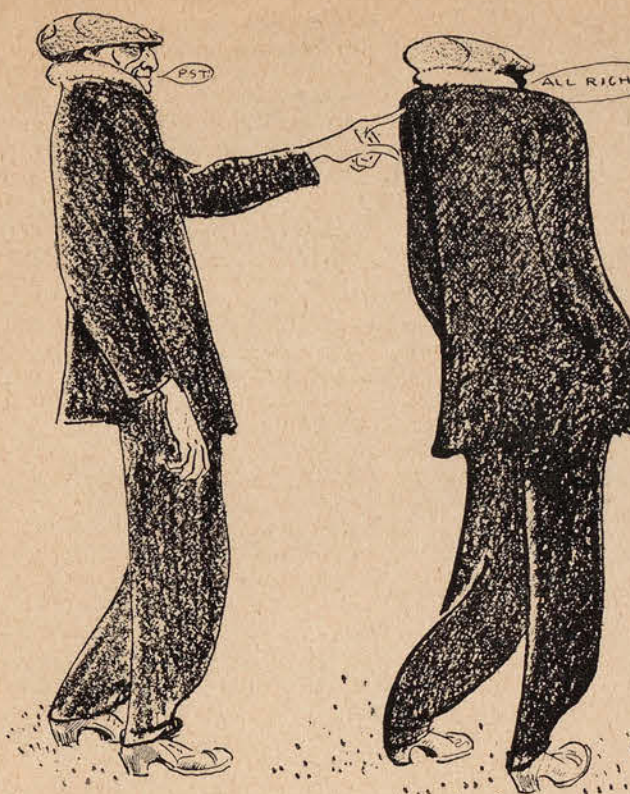
— Min fru, sade jag, jag kan en hel massa saker. Jag kan spela orgel och sjunga, jag kan berätta historier och säga vitsar och vara rolig, men ett kan jag icke och det är hvissla! Er hund kan vara fullkomligt lugn för mig. Men där kommer ett stadsbud, låt oss tala vid honom.

Jag bad stadsbudet hjälpa den gamla damen. Han vägrade. Det stod ingenting i hans reglemente om att hvissla på hundar. Och efter hvilken taxa skulle han ha betaldt? Nej, sådana uppdrag ville han inte ha. Förresten hade han brådtom.

Jag förstod att detta stadsbud icke heller kunde hvissla, utan endast försökte dölja sig bakom en massa omständigheter och prat.

Vid Hamngatan fick jag då se en polis. Han skulle rädda den gamla damen. Jag gick fram till honom och bad honom komma med till Karl XIII. Han kom. Och då han fick se en lös hund, som sprätte tulpaner och tusenskönor i planteringen, for han ut mot den gamla:

— Ni vet väl att hundar inte få gå lösa i Torget! Hvad heter Ni? Hvar bor Ni? Har ni skattat för hunden?

Tränaren Hjertberg.

Teckning af T. Schonberg.

Och så gick han in i planteringen och började jaga hunden bland alla rabatterna och blommorna. Den gamla damen sjönk förtviflad ned på ett säte och jag gick tyst och stilla upp till Jakobs kyrka, till min orgel och mina noter. Men på vägen tänkte jag: huru underligt är icke lifvet! En gammal kvinna kastas i sorg och olyckor, blir kanske släpad inför domstol kanske kastad i fängelse, förlorar sin käraste vän och kanske förgås af förtviflan — och allt detta för att jag inte kan hvissla! Utom det att en polis blir besvärad på sitt pass och ett stadsbud generadt.

Detta var Albert Lindströms berättelse och med den vill han säga:

Unge man! Drag nytta af hvad du hört! Lär dig att hvissla, lär dig allt hvad en gentleman behöfver kunna för att icke bli utskrattad af Försynen. Nu kom tryckeripojken.

Hasse Z.

OLYMPISKA SPELEN
STOCKHOLM 1912
JUNI 22 + JULI 22

Olympiska Spelens Affisch.

Vänd om planschen så ser ni hvad Hjortsberg menat — men ej kunnat få fram!

Kontinentens och societetens mest omtyckta märken. Rekommenderas på det varmaste af alla verkliga kännare. Rökas i hela världen.

Engrosnederlag för Sverige:

ALFRED LINDAHLS IMPORT A.-B., MALMÖ.

FRAMKALLAR
KÖPIERAR
FÖRSTORAR

BENNO BECKEMANS
FOTOGRAFISKA MAGASIN
Allm. Tel. 834 15 DROTTNINGGATAN 15 Rika. Tel. 13526
STOCKHOLM

PLÅTAR=FILMS
KAMEROR
FOTO=UTENSILIER

MURATTIS CIGARETTER
FOR EVER
ARISTON

Med guld-, kork- & utan munstycke. (Erkänd öfverträffad till sitt pris.)
de Lux, m/guld-, m/kork- och Nr 5 u/m.

Dem vi hoppas på.

Teckning af T. Schonberg.

ENERGON

Pröva de af läkare förordade svenska Nerv- och Kraftnärings-preparaten ENERGON, ENERGONKAKAO, ENERGONMALTOS och ENERGONCHOKLADKAKOR. De förtaga nervositet, öka prestationsförmågan, motverka öfveranstängning, stärka nerver och muskler. Säljas i Apotek och Drogaffärer. Tillverkas af A.-B. Pharmacia, Stockholm. Kontrollant Professorn Fil. Dr. K. A. Vesterberg.

En Marathonlöparens tankar under loppet.

Teckning af T. Schonberg.

Warner Silfversparres Nya Grafiska Aktiebolag
 RIKSTELEFON VÄXELSTATION 1779 & 9190
 LILLA VATTUGATAN 22 · STOCKHOLM
 ALLA SLAGS KLICHÉER
 ALLM. TELEF. VÄXELSTATION 6680 & 7605

En stor man.

Söderamerikansk novell. — Ur en hittills utgifven 10-öres bok.

Larsberg var en stor man. En skarp grabb, föstärn. Han var en af samtids mest framstående personligheter, och hans porträtt hade stått i flera tidningar. Han var världsmästare i löpning på 4,711 meter, å de fanns ingen grabb i hela världen, som kunde bräcka honom på den distansen. Dom hade nog försökt, aktare! Men Larsberg var en kontinental företeelse, som var välkänd på alla utlandets täflingsbanor, å tji fick dom andra grabbarna. Larsberg hade alla väggarna i sitt hem å alla byrålådor och kommoder fulla med pris — medaljer, pokaler, skrifställ och Kalle Fagerbergs gubbar i brons. Men i sitt hjärta tyckte han ändå, att allt det där va bara nys. Han hade bara gjort sin plikt mot fädenslandet, å prisena tyckte han va bara mök egentlien. Så stor var han. Å han visste ju, att ingen kunde bräcka honom. Han behöfde bara visa sig på banan, så gick det ett sus genom den tätt packade åskådaremassan å grabbarna som skrek: Larsberg! Stå på're Larsberg! — Men då kunde ibland ett leende af förakt krusa hans fina, stolta läppar. Han gillade inte grabbarna, som skrek, han nästan föraktade hela världen, för ingen kunde ju bräcka honom, å han visste ju, att han alltid måste segra. Så stor var han.

Å, akta're grabb, nu satt Larsberg på Bäns å dilla fö sej själf. Ensam som alltid. Den distingerade gestalten väckte allmän uppmärksamhet bland nöjes-etablissemangets förnäma publik, fö dom såg genast, att Larsberg var en stor man, som hade varit i utlandet. Redan hans nymoderna rissel skvallrade om världsmannen, å han höll sitt knaster med fulländad elegans. Men Larsberg brydde sig inte om publikens blickar. Med kall likgiltighet såg han ut öfver mängden, som höll sina nyfikna tior fästade på honom. Han kände sej i själfva verket grund å darri inombords. Ingen må tro, att han gladde sej åt människornas stumma hyllning. Den var han så van vid, och han visste ju bäst, hur litet den egentlien var värd.

Nej, han tänkte på, att han nu hade fått en farlig medtäflare. Inte för att Larsberg va skraj, tji skraj, skarpt tji! Men den unge medtäflarn var inte som de andra. Larsberg var van att med sin skarpa blick pröfvande tränga in i människohjärtats innersta inälvor, å här hade han genast sett, att det fanns takter hos Jonke, så hette medtäflaren. Å så en annan sak. Jonke hade en tjejja, men de hade inte Larsberg. När skulle han haft tid med det? I kampen om världsmästerskapet på 4,711 meter hade han offrat hela sitt lif. Kärleken fanns inte till för honom. Men Jonke — han förtjänade att bli lycklig. Det visste Larsberg.

För det var i själfva verket en snygg tjejja. Hon stod i parfymaffär och luktade som ett helt himmelrike. Hon hade små, små fötter och fina, välformade vrister och genombrutna violetta silkesstrumpor och — oh! min penna vill förirra sig in på privatlivets helgade område! Men tjejjas små hvita händer kändes

alltid så mjuka af Kaloderma, när hon sög en grabb i kardan och hälsade så förtroligt på sitt kamratlika sätt. Å så hade hon karaktär, så att hon umgicks bara med säkra grabbar, som härdats till män under idrottens pröfvande lekar. Det var blifvande världsmästare allihop, och Jonke var den tjugaste af alla, född till segrare med sina starka ben och bedärande sköna ögon.

Larsberg kände ett sting af smärta genombäfvat sin starka själ, som hårdnat till järn under kampens spänning på all världens löparebanor. Han hade aldrig älskat! Att med benen rycka till sig segerns lagerkrans, det kunde han, men anbelandangens tjejjer var han aldeles bakom flötet. Dock — inte ett ögonblick afundades han Jonke! Som den idrottens gentleman han var, önskade han själf, att Jonke skulle segra.

Men där borta satt Jonke med sin tjejja vid ett undangömdt bord. De lyckliga! De badade i sällhet och kälek. De sågo endast hvarandra. Drömmande blickade de djupt in i hvarandras tior. Larsberg såg dem, och någonting som liknade en rysning banade sig väg ur hans breda bröst: — Lilla Lisa! hviskade han nästan ljudlöst för sig själf, lilla, lilla Lisa! Du ska få din Jonke! Jag skall skapa eder lycka! —

Han hade fattat sitt beslut. Hans plan var mycket enkel. I morgon skulle den stora täflingen gå af stapeln. Inför hundra tusen människor från alla världens länder skulle då äfven Larsberg och Jonke täfla om världsmästerskapet på 4,711 meter. Ingen mer än Jonke vågade möta den store löparen i denna täflan. Men då skulle Larsberg låta Jonke få komma före, låta Jonke först spränga målsnöret! Det var hans enkla plan, så genialisk i all sin enkelhet, men dock så svår att genomföra. Ah! Om publiken i Bäns hade anat de afgrundskval, som nu stormade i den olycklige Larsbergs bröst! Då skulle den ha lefvat ända in i själen inför den vansinniga smärta, som nästan ville kväfvat honom. Men inte en muskel rörde i hans ansikte. Orörlig satt han där, som vore han gjuten i brons, tills att kampen i hans inre rasat ut och ett stilla lugn sänkt sig öfver honom. Och kvällen kom, den milda sommarkvällen. Fästet kranades af guldmoln. En massa fåglar började kvittra i träden: pip, pip, pip!

Larsbergs beslut stod orubbligt fast. Jonke skulle få besegra honom och öfverta hans storhet. Då skulle Lisas hårdhjärtade fader nödgas att ge vika. När Jonke vunnit denna seger var han ju en stor man, och ingen fader i världen skulle kunna vägra att ge sin dotter åt världsmästaren, äfven om denne vore fattig. På vädjobanan mätes inte människovärdet med pengar, och idrotten är vår tids ridderlighet. Så skulle Larsberg skapa de båda ungas lycka. Sedan gällde det för Jonke att i kampen med de andra grabbarna behålla sin plats som nummer ett. Han skulle kanske få erfaras, att världsmästarens ställning medför ett tungt ansvar. Men det blir hans ensak!

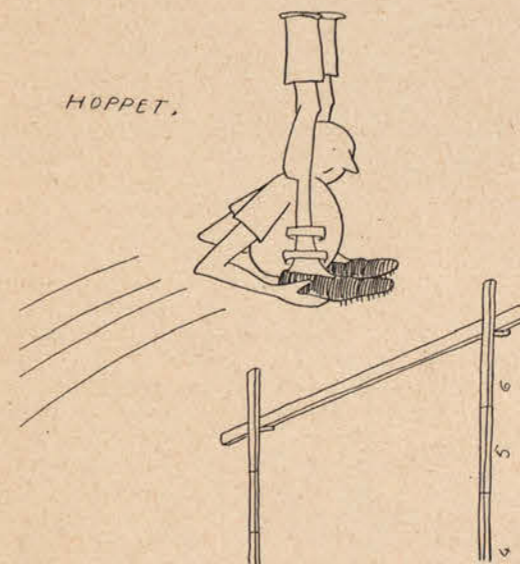
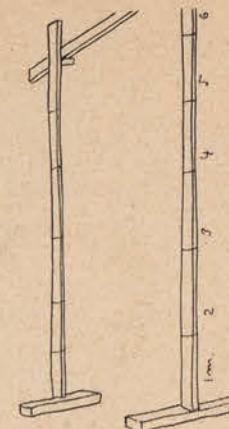
Dagen därpå spreds med telegrafens till alla världens tidningar, de största som de minsta, det nästan sagolika budskapet, att Larsberg, världsmästaren på 4,711 meter, var slagen i täflingen och att

Den verkliga höjdhopparen.

ANSATSEN.

Teckningar af E. Schwab.

VEDSLAGET.

Jonke ryckt upp som etta. En stor man var fallen, och en ny stor man trädde fram inför all världen, hälsad med jublande bifall. Ack, sådant är ju lifvet, och fåfångt vore det att klaga!

Men osedd af alla smög sig en ensam man bort från löparebanan. Det var Larsberg, den slagne. Ja, alla kortsynta människor trodde att han var slagen, men i själfva verket hade han vunnit den största segern af alla: segern öfver sig själf. När han var ensam och ingen såg honom, log han ett sällsamt, stilla leende. Han hade sett tårar, glädjetårar i Lisas ögon, medan hon ropade högst i mängden: Jonke! Jonke! —

Men Larsberg kände, att så stor som nu hade han aldrig varit. Ty nu var han en verkligt stor man. Däråf det sällsamma leendet på hans läppar.

Klara er väl, grabbar! Människohjärtat har sina afgrunder!
Martin Koch.

Ordförklaring.

Nys, mök = smörja; rissel = kostym; knaster = cigarett; tior = ögon; grund, darri = obehaglig; skraj = radd; de fanns takter = det fanns godt gry; tjejja = flicka; Sög en grabb i kardan = tog en pojke i hand; bakom flötet = okunnig, omöjlig (ungefärl).

FÖRLÄNAR HUDEN ::
UNGDOMLIG FRISKHET
och SKÖNHET. :: ::

**M. ZADIG'S PRISBELÖNTA NEUTRALA
LANOLIN-CREME-TVÅL**
M. ZADIG, MALMÖ, H. M. KONUNGENS HOFLEVERANTÖR.

VÄLGÖRANDE, MILD
och BEHAGLIG. :: ::

"SPORT OCH SPE":s PAPPER **CARL E. GRUBBENS**
LEVERERAS AF **STOCKHOLM**

MARATHONLÖPARNAS INKOMMA TILL MÅLET.

FUTURISTISK PLANSCH.

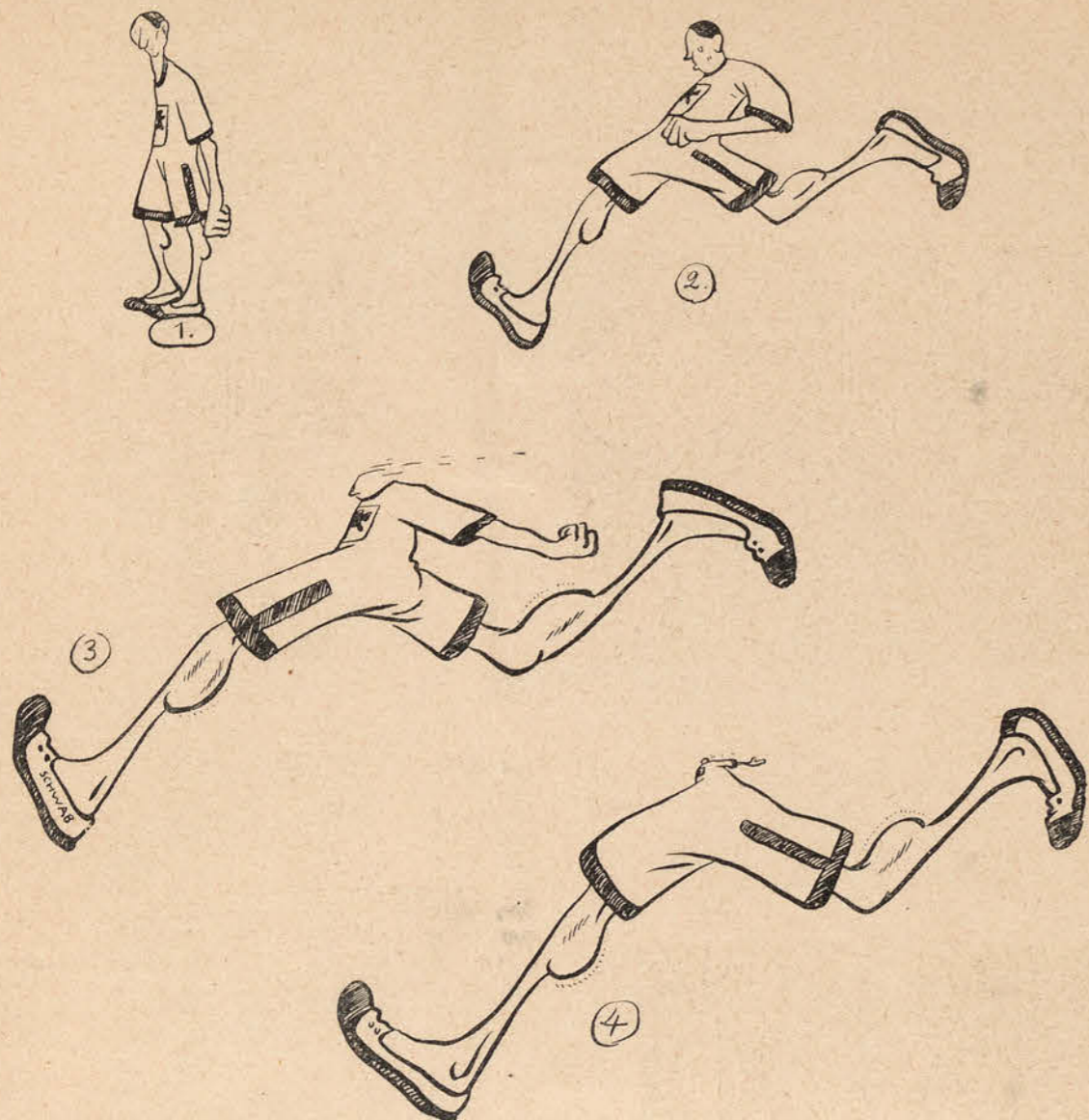
Förklaring.

Nederst ser åskådaren löparnas ben och nummer. N:o 23 synes närmast målet.
 Åskådaren sitter med ansiktet mot norr, alltså ser han bakom löparna en bit af Kvarken, ångaren »Luleå» och bakom ångaren de lappska fjällen med lappar och öfverst polstjärnan.

Till vänster synes en åskådare, han är bror till löparen N:o 33 och böljen bredvid honom visar stormen i hans själ. Han är idel öga, hvilket visas med ögat framför honom och hans sinne (ett aeroplan) sväifar mellan Hopp och Fruktan (H och F).
 Öfverst synes de deltagande nationernas flaggor. Musikinstrumenten till höger gifva sensationer af det öronbedöfvande larm som vid löparnas intåg fyller Stadion.
 Högaktungsfullt O. Elgström.

Rationell Träning.

Friluftsdårar.

Det behöfs bara, att en person stiger upp en morgon kl. 7 och går ut på Skeppsholmen. Strax är han en friluftsmänniska. Om han går dit ut kl. 1 på dagen, då är det ingenting. Jag vill bara fråga: är det inte lika svårt att gå kl. 1 som kl. 7? Och lika tråkigt? Om det ska bero på det. Alldeles precis. Om han går ut klädd i grå vadmal och lindade ben eller blå kavajkostym och limpsmörgåsklackar och knölpåk, så är han friluftsdyrkare! Jag kan inte förstå meningen med friluft. Är inte luften lika fri i ett rum på Beridarebangatan som på Skeppsholmen? Visst, och att gå är väl i och för sig ingen konst, det kan ju hvarje inte ofärdig människa. Återstår alltså, att friluftsmänniskan utmärker sig framför oss andra därigenom, att hon kan gå kl. 7 på morgonen. Men det kunde vi också, om vi vore uppstigna, men

det behöfva vi inte vara vid den tiden. Bevara oss! En friluftsmänniska är alltså en människa, som kan stiga upp om mornarna utan att vara tvungen till det. Det är ju bara en enkel viljeakt. Vi vill ligga. Vilde vi stiga upp, så gjorde vi det. Vi vill inte, men därför äro vi väl inte sämre friluftsmänniskor. Men de där, som likt hösäckar ramla utför sina trappor på mornarna och strama upp sig på gatan och lägga vänstra armen på ryggen och bära i väg bara för att de måste möta hvarann vid bestämda träd och lyktstolpar, dom ska kallas friluftsmänniskor! Och som så fort dom kommit hem och porten har slagit igen bakom dom falla ihop till askhögar, som portvakten samlar upp i skyffel och går upp och håller in genom brefsådan, och som sedan läggas till sängs och sofva ända till kvällen för att repa sig. August Lindberg och alla andra Lavénare, ånej, försök inte med mig! Och njursten, och gallsten, och andra arter.

Men det finns friluftsmänniskor, verkliga friluftsmänniskor. Stadsbud, poliser och von Vegesack på Gust. Adolfs torg. Folk som inte kan tåla att vistas inomhus, och som inte har ro för fria luften ens på nätterna. Jag vet ett stadsbud hvars hustru måste ropa tre gånger på natten — »Är stadsbudet ledigt?!» och ge honom en spik. Jaha, säger han, och tar spiken och rusar ned på gården och springer 37 $\frac{1}{2}$ hvarf under djupa andningar, hvarpå han lägger spiken i soptunnan och springer tillbaka 37 $\frac{1}{2}$ hvarf upp och

lägger sig. En natt blef det bråk ty hans hustru försökte med slaskhinken, men det hör inte hit. Han är en kombinerad friluftsmänniska och idrottsman men om honom talar man inte därför att han är professionell förstas, det är inte fint det.

Och så känner jag en polis som alltid är på pass, och som inte i hela sitt lif har anhållit en person

därför att han inte kan tåla att vara inomhus så lång tid som behöfs för att afämna honom. Han har inte varit under tak på 35 år och brukar gå tre pass på en gång bara för att få dom andras luft också. Men om honom talas inte heller.

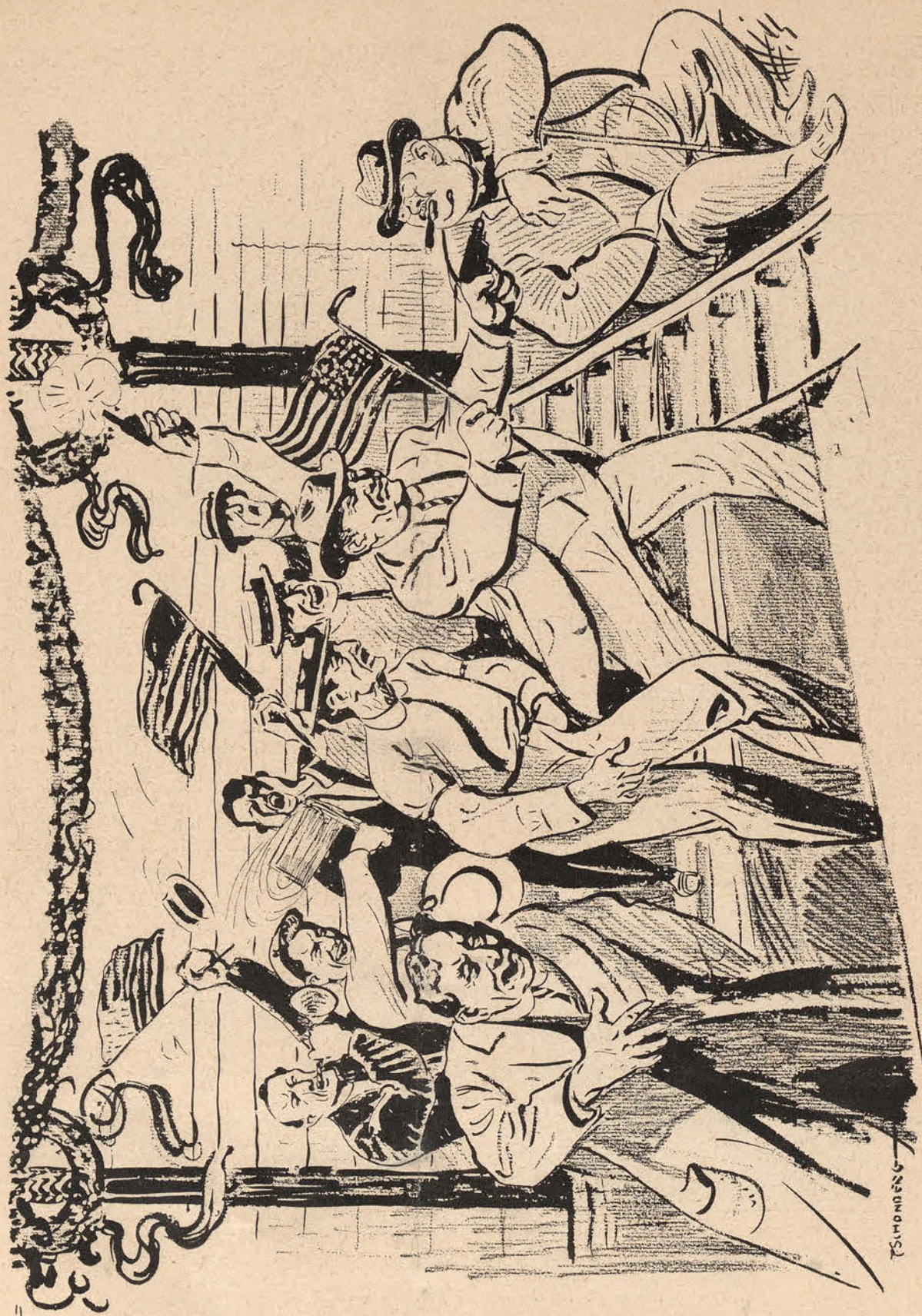
Och till slut rekordmannen Vegesack på Gustaf Adolfs torg, som har stått i femton år på samma fläck.

Att springa 6 mil om dagen är nog svårt men att stå dem, det är oändligt mycket svårare, åtminstone tröttsammare. Men om honom talar ingen annan än den damen, som rör om cigarraffären, utanför hvilken han stått i alla femton åren. Hon behöfde ett bud med en cigarrlåda på julaftonen. Det fanns inga att få. Hon öppnade dörren och bad Vegesack att gå med den. »Har inte tid», sade Vegesack. Han är den största idrottsmannen och friluftsmänniskan af alla, ty för det första kan han stå hur länge som helst och stå ute hur länge som helst och dessutom är han filosof och det är alldeles säkert ingen af dom andra.

Thomas P. Gillette.

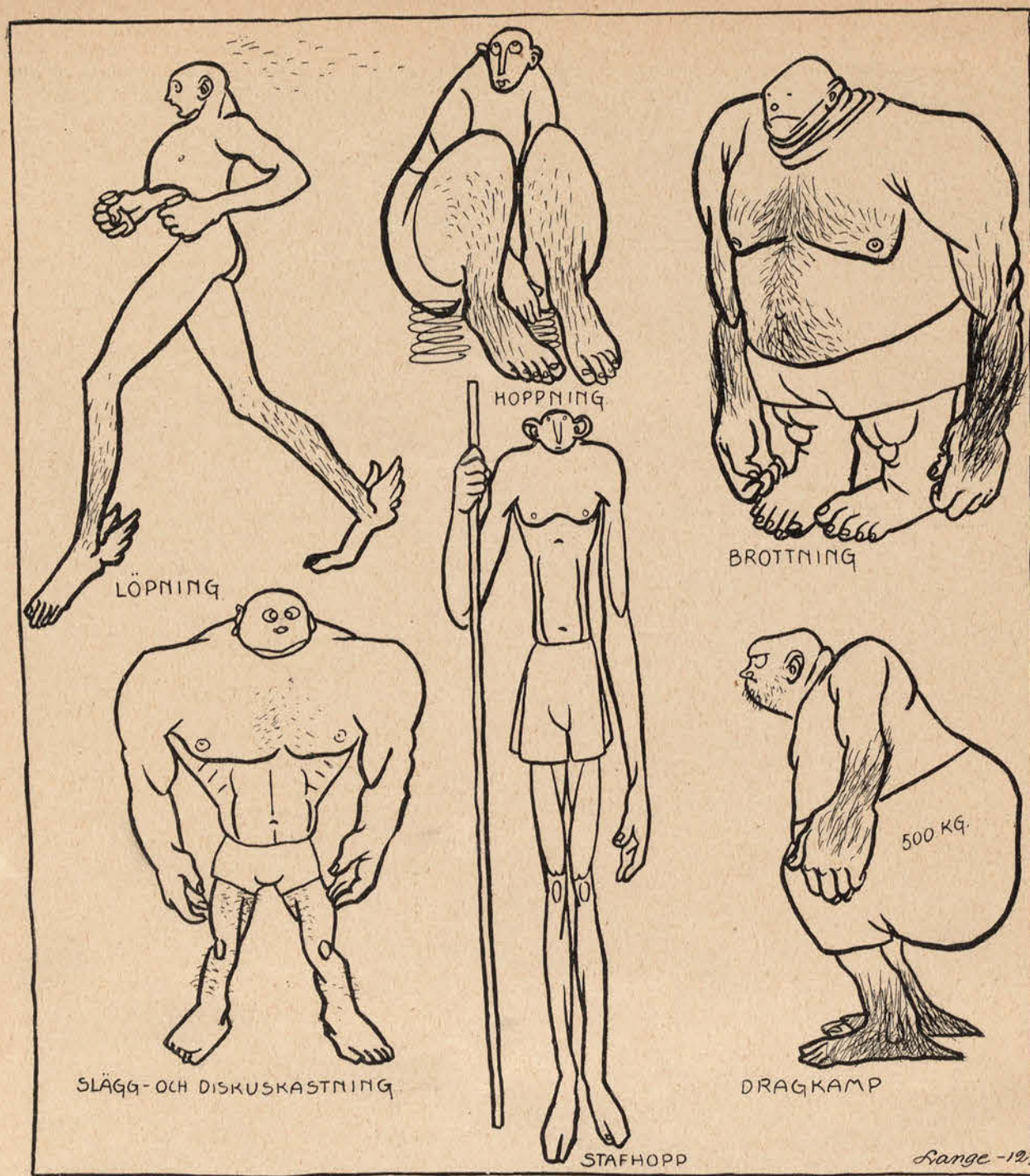

PUBLIKEN I STADION.
Amerikanarna.

Tekning af T. Schonberg.
Svensk.

Först vid mål
STOMATOL

Teckning af E. Lange.

Utveckling.

Alltsedan den grå urtiden har människan med- eller omedvetet arbetat på sin utveckling till högre tillvarelseformer. I våra dagar har man plötsligt upptäckt, att de senaste sekulernas arbete inom konst, vetenskap och kultur varit missriktade — kroppen har försumrats! Då uppfann man Idrotten och arbetar nu ifrigt på att upphöja mänskligheten på detta område. Vår tid är specialiseringens tid, och för att nå resultat måste man sålunda ägna sig åt någon särskild gren, inom hvilken man har utsikt att nå s. k. mästerskap. Se här några af de ideal, hvarefter vi böra sträfvä.

Liksom intellektuell begåfning, som har sitt säte i hjärnan, kan utvecklas och förstoras på de mindre betydande fallenheternas bekostnad, så är det äfven med kroppsliga anlag (se bilden), som kunna vid ändamålsenlig träning under loppet af några generationer fullständigt neutralisera allt oväsentligt. Och eftersom det ändamålsenliga alltid är skönt, och det sköna ändamålsenligt, så är detta helt enkelt: Skönheten i dess högsta potens. På bilden härofvän ha vi äfven — för prydlighetens skull! — antydtt hufvudena; det faller af sig själf, att dessa på ett högre utvecklingsstadium äro att anse som rudimentära organ och bortfalla.

Ett bref.

Till redaktör Zetterström.

Min bäste!

Jag har lärt mig sätta värde på er, ty ni har mera savoir vivre än man antagligen kan ha rätt att fodra af en man i er ställning, men jag måste bekänna att denna välvilja fick en svår stöt då ni önskade få veta om jag hyste sympati för de olympiska spelen. Min vän, hur kan ni verkligen komma på en så besynnerlig idé som att tro att en man af qualité kan intressera sig för sådant. Jag vet väl att H. M:t konungen och H. K. H. kronprinsen ägna dem en flanerande uppmärksamhet, men det bör ej vara eder obekant att dessa på grund af sin höga ställning nödgas visa deltagande för en mängd företeelser, hvilka egentligen ligga utanför en sann gentlemans idévärld, och detta deras deltagande endast är uttryck för det landsfaderliga sinnelag som alltid faller innehafvaren af konungatronen till. Äfvenledes får man bevittna hurusom en och annan ur de bättre klasserna leder och till och med deltagar i dessa täflingar, men de utgöra endast undantag från en hedersam regel.

Min bäste kan vara öfvertygad om att jag inte tycker det allra minsta om den tillställning som nu anordnas i hufvudstaden. I min barndom såg jag drängarna på landet öfva sig i de idrotter, som nu bedrifvas under allerhögsta protektion, och jag fick redan då afsmak för sådana råa, demokratiska nöjen som armbrytning, atletik och annat som endast har med kroppskrafterna att göra och hvilkas utöfning fordrar en simpelhet i anden som är motbjudande. En verklig man af värld ägnar sig inte heller åt dem, och när man, som stundom händer, hör folk försvara dem med att våra lysande förfäder utmärkte sig för kroppsliga idrotter, glömmar man att dessa aldrig gällde annat pris än en konungs eller en kvinnas ynnest. Hvarje tid måste för öfrigt ha sina ideal i detta hänseende, och det finnes, så vidt jag kan inse, ej mer än två grenar af sport som anstå bättre folk, nämligen kapplöpningar och fiske. I de förra böra emellertid endast deltaga officerare och bland civile blott godsägare af frälse börd. Jag har sett äfven ofrälse människor uppträda som ryttare och affektera ett gentlemanskap till häst, men de ha alltid gjort på mig ett oäkta intryck.

Hvad den andra aristokratiska idrotten beträffar, fisket, har den sitt stora behag, ity att den samtidigt erbjuder tillfälle till contemplation och betraktelser i och öfver naturen, sysselsättningar som äga sitt stora värde för den andliga utvecklingen. För att den skall kunna bedrifvas fordras emellertid att man medför betjänt i och för ej mindre agnets påsättande på kroken än äfven fiskens aftagande, enär detta arbete är smutsfärdigt och jämväl skadligt för händerna. Denna sport idkas också af de högsta i samhället, hvilket visar att den är fullt honett. Till de honetta idrotterna hör förstas äfven jakten, men för min personliga del har jag däraf ingen erfarenhet, beroende på en bestämd motvilja för bösskott. Skjutande irriterar mig — utom salut å konungafamiljens högtidsdagar — men jag har naturligtvis icke rätt att af denna anledning fälla något nedsättande omdöme om en förströelse som bereder våra äldste män behag.

Jag har här på eder begäran gifvit skäl för min uppfattning om de olympiska spelen. En försonande

egenskap lära de emellertid hafva, enligt hvad jag erfarit af min homme d'affaires. Några aktier som jag äger i ett försäkringsbolag väntas lämna bättre fortune än vanligt beroende på den omtanke de vändade utlänningarne framkallat om den personliga lösegendomen öfver allt i samhället.

Förbindligast

En man med själfaktning.

För tvåtusen år sedan ...

— Hör Myrilla, ej jag mäktar tygla längre hjärtats åtrå.
O du vet, i dag är festen,
alla Hellas' hjältar samlats.
Ack, jag måste se Melanthos!

— Glauka, toka, icke olik tycks du mig ett föl som kesar.
Diskus, dolichos och femkamp äro ej för våra ögon.
Spelen, stiftade af Kronos' höge son, sin faders bane,
ännu ingen kvinna skadat.

— Hellre tror jag, hvad min älskling mig om deras upphof täljde.
Hjälten Pelops, sköldbeväpnad,
vann i strid Hippodameia.
Han med sköna lekar hugfäst
minnet af sin kärleksseger.

Vet, jag måste se Melanthos!
Se hans arm, när längst han slungar spjutet;
se hans knä, som trycker Leokrates ned mot sanden,
och hans sköna fot, som snabbast honom bär mot rännarmålet.
Skulle jag väl fjärran dvärlas,
när den heliga oliven
viras kring hans lena lockar?

— Nu jag hör, att pilbeväpnad Eres ditt förstånd förvillat.
Skola Parnes' branta klippor sarga dessa veka lemmar,
skapta att en yngling famna!

— Ack, Myrilla, ej de kunna sarga värre mina lemmar,
än de sargas af det grymma kvalet att ej se Melanthos.

Artur Müller.

Serveras å alla förstklassiga restauranter i landet.
Generalagent för Sverige:
GEORG KANT, STOCKHOLM.

WHISKY
VERY OLD

SAMPLE
"COLLIE"

CHAMPAGNE DELBECK & CO., REIMS
(EGL. SVENSK HOFLEVERANTÖR)
Serveras å alla förstklassiga restauranter i landet.

Generalkommittén i höjdhopp.

Teckningar af A. Engström.

Albert Engström

F. af Sandeberg.

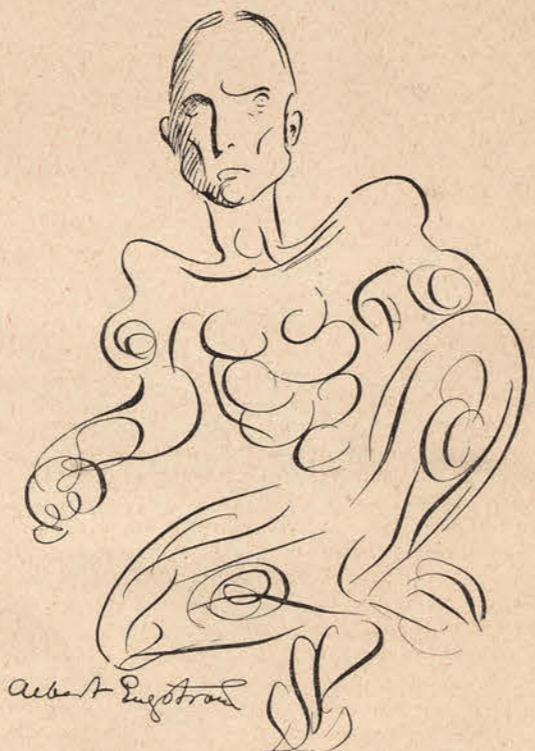
Albert Engström

J. S. Edström.

Albert Engström

F. Löwenadler.

Albert Engström

Cl. v. Rosen.

Grönköpings Veckoblad

(Grönköpings Weekly)

N:r 27

Utkommer **hvarje** vecka

2 Juli 1912

Welcome!

In this time the swedish people give sy best compliments and tell a welcome to Europe and at the head to England. Ragnar Lodbrok and others gentlemen of antiquity have conquered England and given it the first ghostly tilling. We have from thence a deep sympathie for England and the english people, and we rejoice that you come to us for participate in the olympic games in Stadion.

Stadion! Whats'is? In Roma, a town in Italy, who in antiquity was bigger than to-day and was the London of Italy, it was called Stadion. But in later times this name is changed to Stadion. The reason to this change not is known, but we are inclined to believe that it depend upon the state that the grand count *Johann Philipp Karl Joseph von Stadion* to Wien, born 18/6 1763, dead 15/5 1824, was a very good footman. If he to-day was living, he certainly got the Marathonprice. From this we can see that a quick foot is the most secure basis for a good name in afterages.

But, that is that. We tell you a hearty welcome and hope that you will show a great deel of ready with your stay with us. That is the bests wishes from hole the swedish people, and with this chime in the *Grönköping Weekly!*

God save the England! Hurra, hurra, hurra!

De olympiska spelen och Grönköpings Veckoblad.

För närvarande pågå i Stockholm de olympiska spelen, och hela Europa har sina ögon riktade på oss i denna stund. Främlingar från alla jordens länder äro samlade för att tävla om världsrekorden och alla nationer hafva stämt möte i Mälardrottningens sköte. Den svenska pressen hyllar samfildt utlänningarna, och Grönköpings Veckoblad deltar äfven i festfanfareerna. För att alla skola förstå vår välvilja hafva vi skrivit på de utländska språken, och vi hoppas äfven, att utlänningarna skola sentera detta!

Äfven på svenska bringa vi dem härmed ett välkommen!

Baleks porträtt.*

Ce gentilhomme, M. le Colonel Victor Balck ist der wirkliche Vorsitzender of the Olympic games. Er ist ein Mann, très charmant, er spricht deutsch, il parle français, he speak english. Was willst man doch mer?

Er ist die ewige Jugend, un homme sans peur et sans reproche, and he always adjust sy dress before leaving. The olympic games, was waren sie sans atou?

För att slippa upprepa presentation af hr Balck på alla kulturspråken hafva vi skrivit hans biografi på franska, tyska och engelska i en artikel, och bör denna anordning tilltala läsaren.

Slakteribiträdet Johannes Åkesson

har i går afrest till Stockholm för att deltaga i tyngdlyftningen vid de olympiska spelen. Med anledning därav hade Grönköpings atletklubb i torsdags anordnat en lycka-på-rejanfest, i hvilken stadens honoratiories äfven deltago. Festtalet hölls af kyrkoherden Swensson, som uppmanade hr Åkesson att göra sitt land och sin stad heder på denna köttets stora marknad. Hr Åkesson jade sig hafva godt hopp, ty kunde han härom dagen bära en nästan hel oxtropp med en späd-kalf som pålägg.

Vi weta att wi uttala hela samhällets mening när wi instämma i hans optimistiska syn på jaten.

Deutschland, Deutschland!

In dieser Stunde, da das schwedische Volk vom voller Herz Europa und den Sportsmännern Europas seine Wolkomstgrüsse bringt, Groenköeping und Groenköepings Wochenblatt auch mit sein wollen. Wir kennen ja alle die altzeitigen Verbindungen die zwischen Schweden und Deutschland existieren. Gustaf II Adolf, der Schneekönig von Norden, hat ja dem deutschen Volk das reines Lutherdom gegeben, und davon kommt der Liebe, der die beiden Völkern vereinigt und in letzen Tagen die schwedisch-deutsche Handelstraktat gemacht. Ganz natürlich denn ist, dass wir heute am herzlichstens Ehr, unsren deutschen Brüder, grüssen. Die Representanten aller europeischen Völkern sind ja wolkommen, aber ihr, Herren Sportsmänner aus Deutschland, legen uns warnest um das Herz. Mögen Sie sehr gut bei uns sich befinden!

Deutsche Kameraden! Leben sie wohl! Hoch, hurrah! Der Wacht am Rhein!

Mes dames et Messieurs!

Soyez les bienvenus!
Une alliance toute morale!
Vive la France!

Annonser.

Stödförsäkra

med anledning af de Olympiska spelen!

Order mottagas af

Borgmästaren Frithiof Nordbergh

Für Turisten!

Bier und Wienerschnitzel. Porter und Biffstek. Chateaubriang.

Werden alle Tage servierten
in **Stadshotell zu Grönköping.**

OBS! Zimmern mit zwei Betten zu leihen!

En Nationalhjälte.
Hans lif, lefverne och sorgliga ändalykt.

Teckning af P. Myrén.

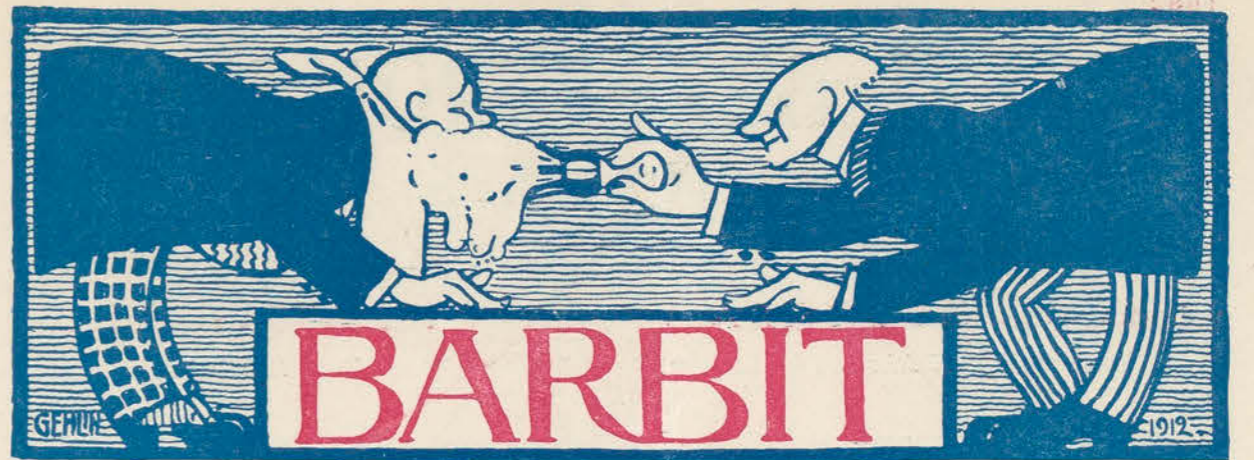
Turistströmmen.

Teckning af E. Lange.

Vintersport i Sverige.

Teckning af P. Myrén.

Oxygenolfabrikens flytande rakcrème innehåller **arnika**, hvilket gör att rakningen ej förorsakar hudrodnad och sveda. Flaskor à 1:50. Tuber à 60 öre.

Glöm ej besöka **De Svenska Kristallglasbrukens Försäljningsmagasin** Kungl. Hofleverantör. Stureplan - Gust. Ad. Torg. Svenska Kristaller och Konstglas. Lämpliga presentartiklar. Obs.! Alla prislägen.

Vid inköp af Viner.

Champagne, Cognac & Whisky erhållas dessa bäst och billigast direkt från produktionsorten genom

Torsten Nauckhoff, STUREPLAN 13, STOCKHOLM. Riks- & Allm. Tel. 7654

Generalagent för

F. H. BROWN, Bordeauxvin & Cognac Bordeaux

JULES VATEL & Co., Champagne Epernay

VINCENT FRERES, Bourgogneviner Beaune

FINCK-HAFFNER, Rhen- & Moselviner Mainz

W. CHILLING- Port- & Sherryviner WORTH & SON, London

FRANCISCO J. WASCON- Madeiravin CELLOS, Madeira

W.M. FOULDS & Co. Ltd, Whisky Paisley

Priskuranter och prover sändas på begäran!

Hvilka som vinna i **FEMTE OLYMPIADEN** är ej godt att veta,

men

de amplaste erkännanden för **elegans och utmärkt kvalitet.**

Till salu hos alla välförsedda återförsäljare samt i parti hos

SKÅNSKA LITHOGR. AKTIEBOLAGET, Malmö.

Afdelningskontor i Stockholm — Sture Hildestrand. — Drottninggatan 51.

Riks 5758.

Allm. 7411.

1882

1912

PAUL U. BERGSTRÖMS AKTIEBOLAGS AFFÄRSHUS.

STOCKHOLM 74 & 76 Drottninggatan 74 & 76 Hörnet af Kungsgat.

Skandinaviens **STÖRSTA** specialaffär i **HERRARTIKLAR**

Genom direkt förbindelse med kontinentens förnämsta firmor äro vi alltid i tillfälle i **första** hand
erbjuda **de sista nyheterna**.

Obs.! Affären upptager **båda husens alla våningar** med **särskilda afdelningar** för:

Finaste
Herr-Skrädderi

efter Engelskt mön-
ster.

Fullständig och
välsorterad

Herrekipering.

Specialité:

Alla sorters

Filt-, Strå- och Äkta
Panama

Hattar.

Sport-, Res- o. Segel-

Mössor.

Alla sorters

Underkläder,

Sportkläder,

Kragar och Man-
schetter.

Halsdukar

i tusentals fina
mönster.

Käppar,

Paraplyer,

Skodon,

Reseffekter,

Resplåds och

Filtar m. m.

**Prima
reela
varor.**

Eleganta och väl-
gjorda

Herr-Kläder

i högina och medel-
kvalitéer.

Kavaj-Kostymer

fr. 25:— till 75:— Kr.

Sommar-lätta

Kostymer till

Kr. 11:—, 14:50, 20:—

25:—, 35:—, 42:—
och 50:— Kr.

Smoking-, Bonjour-
och

Frackkostymer.

Ulstrar,

Öfver-Rockar.

Svenska & Engelska

Regn-Rockar

och

Regn-Kragar,

Fina och välgjorda

Kläder

för Ynglingar

och Gossar

i alla storlekar.

**Billiga
bestämda
priser.**

PAUL U. BERGSTRÖMS A. B. Drottninggatan 74 & 76
Hörnet af Kungsgat.

Obs.!

Anhalt för Hvit spårvagn.